

Незале

жна

Україна

Наші досягнення

Ми підтвердили власну незалежність

- **Українці самі створили свою незалежність. Йдеться не лише про державне свято. Ми навчили світ сприймати себе як окрему самостійну націю, а не як населення, що проживає на території десь недалеко від Москви. Сьогодні вже важко знайти іноземця, який би не знав, що Київ – то столиця України.**

Ми зрозуміли, що таке патріотизм

- Ми почали усвідомлювати,**
- хто ми, знаємо, чого ми хочемо,**
- розуміємо ціну державності**
- і починаємо вчитися викорис-**
- стовувати все це собі на користь.**

Ми українізуємося

- Наприкінці радянської епохи, в 1980-ті роки, лише у 47% шкіл навчання велося українською мовою, у 2004 році їх стало вже 75%, а у 2013 році — 86%. Говорити українською стало модно. Всього на Землі проживає близько 40 млн осіб, для яких українська є рідною, з них **близько 33 мільйонів проживають в Україні. При цьому, за даними компанії Research&Branding Group, кожен другий українець вдома спілкується українською мовою.**

Ми навчилися ламати стереотипи

- За статистикою, співвідношення україномовних та російськомовних громадян до 2014 року лишалося на рівні 50/50. При цьому переважна більшість російськомовних українців – більше 84% — стверджують, що ніколи не стикалися з мовною дискримінацією. За даними Центру Разумкова, абсолютна більшість (86%) російськомовних громадян сприймають Україну як свою Батьківщину, а переважна більшість (72%) — повністю або скоріше є її патріотами. Події останніх двох років показують, що ми сформуvalи парадоксальне явище – російськомовний націоналізм

Ми зрозуміли свої права

- З моменту проголошення Україна ратифікувала всі міжнародні угоди, спрямовані на захист прав людини. У 1999-2005 роках наша країна визнавалася правозахисною організацією Freedom House "частково вільною". У 2006 році організація заявила про присвоєння країні статусу "вільна" за підсумками 2005 року. Однак після обрання Віктора Януковича у звіті 2011 року Freedom House знизив рейтинг України із "вільної" на "частково вільну". Цей статус не змінився досі, втім правозахисники кажуть, що ми, все ж таки, рухаємося у правильному напрямку

Ми не боїмося захищати власні права

- Досвід двох Майданів показує, що українці не бояться влаштовувати акції протесту на захист власних прав та свобод і готові боронити їх навіть ціною власного життя.

Ми стали громадянами

- Українці перестали сприймати себе як просто мешканців певного регіону України. За даними Фонду "Демократичні ініціативи" імені Ілька Кучеріва", значно зросла ідентифікація населення з громадянством України. Якщо, наприклад, у 2010 році 51% населення вважали себе в першу чергу громадянами України, натомість 34% позначили себе як жителів міста, села чи регіону, то у грудні 2014 року загальнонаціональна ідентифікація становила 73%, регіональна – 19%. Щоправда, у липні 2015 року ситуація знову дещо змінилася: 66% національної ідентифікації і 27% – регіональної.

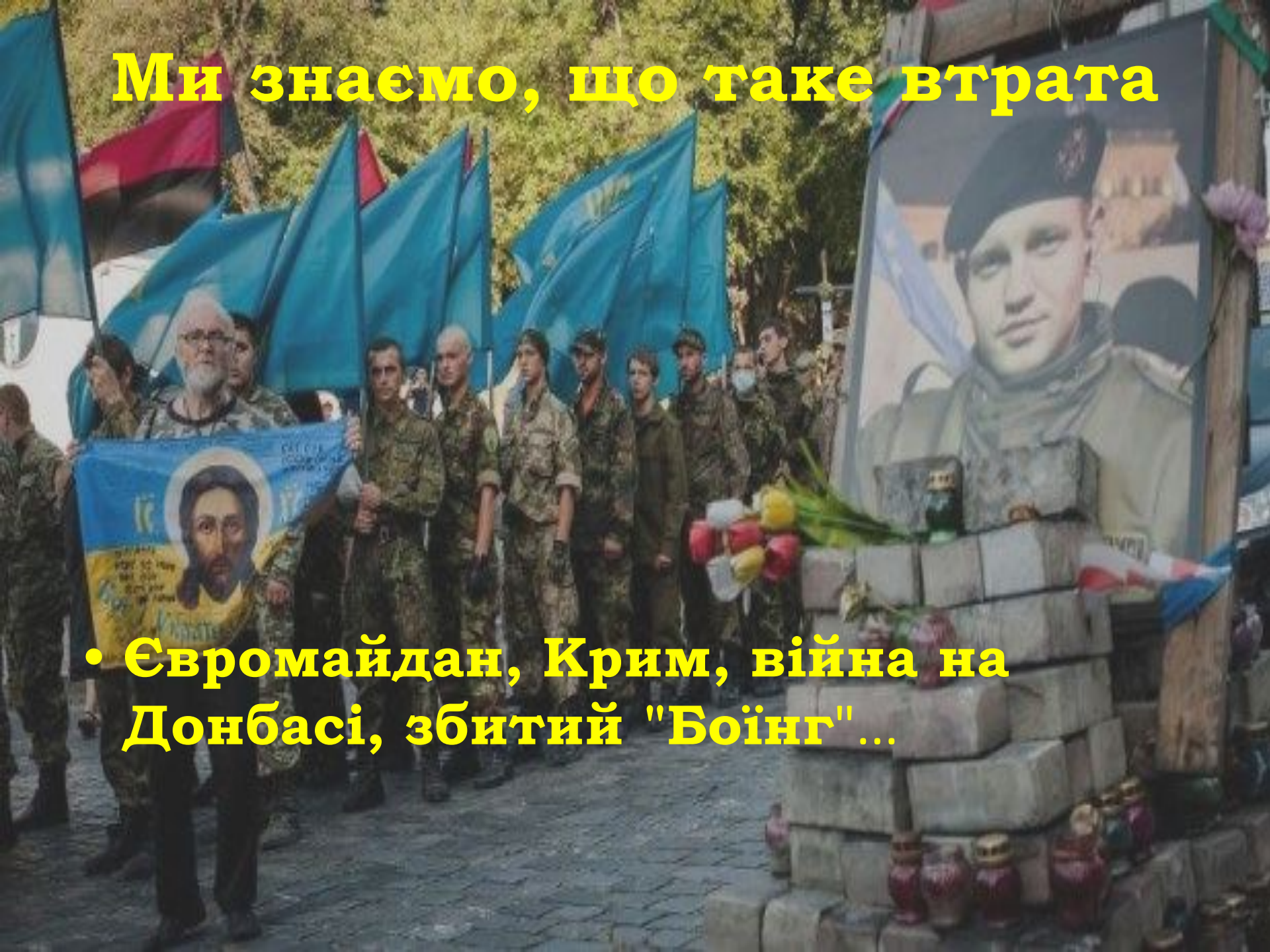
Ми зрозуміли, що таке героїзм

- **Небесна сотня,
добровольці, "кіборги",
воїни АТО...**

Ми знаємо, що таке втрата

- Євромайдан, Крим, війна на Донбасі, збитий "Боїнг"...

Ми оновлюємося

- Соціальні психологи стверджують, що значна частина українців і досі відзначається "совковим мисленням". Але воно вже не домінує. За останні 20 років українці стали більш вільними і розкутими, значною мірою – за рахунок народжених у незалежній державі. В Україні продовжує формуватися новий психологічний тип. Це нова людина, інтелектуальна, яка відчуває себе особистістю.

Ми навчилися вчитися

- У Міносвіти стверджують, що студентство сьогодні формує вищі запити щодо того, якою має бути їхня освіта. При цьому студенти визнають, що існуюча система освіти вже не здатна вдовольнити всі їхні бажання і дедалі активніше вдаються до самотійного навчання та вивчення спеціалізованої літератури. За оцінками ЮНЕСКО Україна входить в 10-ку країн з найвищим рівнем грамотності.

Ми навчилися вчитися в інших

- Значно зросла кількість українців, які ідуть на навчання за кордон, а потім повертаються застосовувати здобуті знання вдома. За даними Аналітичного центру CEDOS, у 2013/14 році за кордоном навчалися понад 46 тисяч громадян України. При цьому, кількість студентів, які виїжджають навчатись за кордон з 2009 року, збільшилась на 82%.**

Ми стали серйознішими

- Власники книжкових мереж стверджують, що українці відклали в сторону фантастику і детективи і звернули увагу на історичні романи, мемуари політиків та підручники з історії України.

Ми розвиваємо власну літературу

- Ще наприкінці 2013 року основною проблемою українські видавці називали засилля російських книг. Зараз же ситуація переломилася. Відвертаючись від Росії, вітчизняні видавництва в очікуванні взаємності першим ділом кидають погляди на Захід. І ми маємо, що їм запропонувати. В Україні за роки незалежності сформувалася ціла генерація талановитих письменників, багато з яких відзначені не тільки національними, а й престижними європейськими нагородами. І зараз, на думку експертів, у зв'язку з тією увагою, яка прикута до країни, для українських авторів відкриється "друге" європейське дихання.

Ми стали більше подорожувати

- **З моменту проголошення незалежності українці поступово звикли проводити відпустку за кордоном. Ми освоїли країни Європи, призвичаїлися до курортів Туреччини, Єгипту та Болгарії, і почали обирати цікаві маршрути, наприклад, до Шрі-Ланки, не дивлячись на їхню вартість. Цього року, попри кризу, бажання побачити світ також не зникло, просто обирати стали більш бюджетні варіанти мандрівок — наприклад Кіпр або Грецію. Дедалі популярнішими стають мандрівки автостопом.**

Ми відкриваємо для себе власну країну

- **Наприкінці 1990-х такого явища, як внутрішній туризм в Україні практично не існувало. Тепер же воно дуже активно розвивається і набирає дедалі більшої популярності. За даними Центру туристичної інформації, цього року українці на 15-20% більше відпочивають всередині країни. Найбільш популярними є курорти Азово-Чорноморського узбережжя, Карпат, Придністров'я та центральної частини України.**

Ми відкриваємо нашу країну для іноземних туристів

- Безумовно, значний поштовх популяризації туристичної України дало проведення Євро-2012. Бойові дії та нестабільність останнього року, безумовно, вплинули на бажання іноземців відвідувати нашу країну, але не відбили його остаточно. За статистикою, у 2000 році Україну відвідало трохи більше 11 млн туристів, у 2012 році цей показник сягнув 20 млн, у 2013 – 24,6 млн, а у 2014 повернулися до 12,7 млн осіб.**

Ми стали креативнішими

пр-т Перемоги, 32

- Україна відійшла від безбарвних традицій радянських часів. Ми розфарбовуємо свій побут усіма можливими засобами – починаючи від оформлення кав'ярень та залучення митців до благоустрої міст, закінчуючи організацією арт-фестивалів і майстер класами із оформлення інтер'єрів.

Ми розкриваємо свій творчий потенціал

- **Поступово зростає кількість мистецьких заходів, які проводяться в Україні. Організатори концертів та різноманітних фестивалів потроху оговтуються від подій останніх двох років і починають відновлювати темпи розвитку власної галузі**

Ми навчилися цінувати комфорт

- Після завершення епохи дефіциту, українці почали активно розвивати сферу послуг. Активізація туристичних подорожей цьому значно сприяла. Ми переймаємо традиції європейського сервісу, українські виробники підтягують свою продукцію до європейських стандартів. Ми привчаємо себе до культури споживання і виробляємо власну систему споживчих знань.
- За роки незалежності зменшилася кількість українців, які вже не "можуть терпіти таке життя". Якщо наприкінці 90-х років до 60% респондентів під час соціопитувань говорили, що "терпіти вже не можна", то зараз переважна більшість схиляється до думки, що жити важко, але в цілому позитивно оцінюють своє соціальне становище.

Ми почали вірити

- Дедалі більше українців ігнорують атеїстичне минуле СРСР. В Україні сьогодні спокійно уживаються представники більше ніж 15 конфесій та позаконфесійні віруючі. Найрозповсюдженішими традиційно лишаються православ'я та католицизм. Українська Православна Церква Московського патріархату нараховує 12 700 громад, Київського Патріархату — 4 900 громад, Українська автокефальна православна церква має 1 200 громад.
- Загальна кількість католиків (всіх обрядів) в Україні, за даними Папського Щорічника, становить 4 801 879 чоловік у 4 293 громадах. Крім того, в країні налічується 10 613 протестантських церков.

Ми навчилися брати на себе відповідальність

- Головний приклад – волонтерський та добровольчий рухи. При цьому, за даними Фонду "Демократичні ініціативи", у 2015 році лідерами суспільної довіри стали саме волонтери – їм довіряють 67% українців, не довіряють – 23%, баланс довіри-недовіри становить +44%.

Ми знаємо ціну слова

- Ера темників та шаленого тиску на ЗМІ завершилася на початку 2000-х. Її символом став журналіст Георгій Гонгадзе. З того часу показники рівня свободи слова в Україні коливалися. Після "Помаранчевої революції" і до приходу до влади Віктора Януковича свобода ЗМІ вважалася одним із головних здобутків України. Після Євромайдану показники свободи слова, за даними організації "Репортери без кордонів", повільно, але впевнено зростають.

Ми розвиваємо ІТ-технології

- Парадоксальним чином, здолавши один із найнижчих показників комп'ютеризації країни у Європі на початку 1990-х, українці перетворилися на розробників найкращого програмного забезпечення у світі. Експерти ринку кажуть, що такий успіх українських програмістів пояснюється просто – вони отримують високоякісну освіту, що перетворює їх на спеціалістів широкого профілю, які можуть все. За офіційною версією, Україна може стати новим потужним центром ІТ-послуг у Європі, і вже найближчим часом мати річний обіг в цій галузі більше 10-15 млрд доларів.

Україна не словом, а діями давно дає про себе знати усьому світу. Ми впевнено дивимось у майбутнє,

маючи усі можливості для процвітання підростаючого покоління.

Дніпропетровський театрально-художній коледж

**Виконала: студентка 1-курсу “Дизайн” Кучер В.
Викладач: Малига Н.М**

2016 р.